MINUNATA POVESTE A LUI 1976, CEL MAI PRODIGIOS AN OLIMPIC AL SPORTULUI ROMÂNESC

Dintotdeauna, la gura sobei s-au spus cele mai frumoase povești și s-au depănat cele mai frumoase amintiri... Iar acum, chiar dacă pe horn nu șuieră vîntul și viscolul nu troienește omătul pînă sub lumina ferestrelor, la gura sobei, în care focul arde molcom făcînd să troznească, din cînd în cînd, vreun nod de buștean, vom sta iarăși împreună. Vă vom istorisi din nou, cu voia dumneavoastră, povestea cea mai frumoasă dintre toate cele ale sportului românesc, faptele de neuitat ale unor Cosînzene și ale unor Feți frumoși, acolo, hăt departe, cum se spune în orice poveste, peste... șapte țări și șapte mări!

Și cum se întîmplă totdeauna, în astfel de cazuri, să începem povestirea cu: a fost odată ca niciodată!...

Ei da, în Canada, a fost această a douăzeci și una Olimpiadă a zilelor noastre. În miez de vară, pentru două săptămîni și mai bine, acolo, la Montreal, s-au încrucișat toate căile — văzute și nevăzute — ale pămîntului. Acolo s-au dus tinerii sportivi cei mai puternici și mai iscusiți din aproape toată lumea și către acolo s-au îndreptat, zile și nopți, gîndurile a miliarde de oameni de pretutindenea.

Pentru flăcăii și fetele noastre aceste Jocuri de la Montreal au însemnat a zecea lor participare olimpică, pentru care, din timp, s-au pregătit temeinic și au izbutit să realizeze acolo cea mai bună comportare a lor, cel mai valoros bilanț, concretizat în 27 de medalii (4 de aur, 9 de argint și 14 de bronz), în 179,5 puncte totalizate, dar și în locurile 6, 5 și respectiv 9 ocupate de reprezentativa României socialiste în clasamentele generale întocmite pe baza punctelor acumulate, al numărului total de medalii și, respectiv, al medaliilor de aur.

La puțină vreme după încheierea Jocurilor de la Montreal, cu prilejul unei mari sărbători a sportului românesc, consacrată cinstirii succeselor obținute de sportivii noștri olimpici, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a spus: „Doresc să adresez cele mai calde felicitări tuturor sportivilor, antrenorilor și conducătorilor lotului olimpic care au reprezentat cu cinste România la Jocurile Olimpice de la Montreal. Solemnitatea de astăzi este închinată acelora care, în întrecerile ce s-au desfășurat timp de două săptămîni în Canada, au dobîndit victorii strălucite, succese importante, făcînd ca, la această ediție a Jocurilor Olimpice, țara noastră să obțină cele mai bune rezultate din toate participările de pînă acum".

Dorințe, promisiuni, împliniri

Într-o zi călduroasă de început de iulie, mai înainte ca olimpicii noștri să se fi îmbarcat în charterul Tarom-ului, cursa RO 1014, București — Montreal, pe aeroportul Otopeni era o agitație deosebită. Urări de drum bun și de succes în întreceri, îmbrățișări, strîngeri de mîini și... două declarații. Ion Corneanu, *antrenorul principal al lotului de lupte:* „Plecăm spre Montreal animați de dorința de a reprezenta cu cinste mișcarea noastră sportivă. Personal, vă mărturisesc că sînt optimist, deoarece am muncit mult și, cred eu, cu spor în ultima vreme. Cei mai în formă? Berceanu, Boțilă, Gingă, Rusu"... Bela Karoly, *căruia i s-a spus „părintele" sportiv al lotului nostru de foarte tinere gimnaste:* „Fetele noastre se află în fața unui examen dificil și plin de responsabilitate. Sînt pregătite să ia notele cele mai mari. Ca la școală: de la 9,50 în sus și, dacă se poate, de cîteva ori chiar 10!".

Am reținut doar două din multele mărturisiri ale intenților cu care olimpicii români au pornit să traverseze Atlanticul. Ambele au fost, precum se știe, împlinite. Berceanu, Gingă și Rusu au cucerit medaliile de argint în întrecerile de la Maisonneuve, iar fetele noastre, într-un Forum vibrînd de emoție și în egală măsură de entuziasm, au fost notate, ca și la școală, de la 9,50 în sus. Și pentru prima oară la o competiție de o asemenea amploare o gimnastă — Nadia Comăneci — a fost notată de ȘAPTE ori cu ZECE!

Nadia... eponim al Jocurilor '76

Cu multe secole în urmă, la Jocurile antice, exista obiceiul ca după numele învingătorului cursei de un stadiu să fie denumită și olimpiada respectivă. Din păcate acest obicei n-a fost menținut și în zilele noastre, la Jocurile Olimpice moderne. Dar dacă s-ar fi procedat așa, atunci reprezentanta noastră Comăneci ar fi devenit eponim (adică.., nașa!) Jocurilor de la Montreal, chiar dacă Nadia n-a fost, ca în trecut, victorioasă în cursa de alergare de viteză.

La o ediție a J.O. în care n-au lipsit marii performeri (ba dimpotrivă, Kornelia Ender, John Naber, Nikolai Andrianov, Alberto Juantorena, Lasse Viren, Teofilo Stevenson, pentru a nu cita decît cîteva dintre marile vedete de la Montreal, ar fi putut fi desemnați nr. 1 al Jocurilor!) sufragiile s-au îndreptat, aproape în unanimitate, pentru a o alege pe micuța româncă Nadia Comăneci drept cea mai bună sportivă a Jocurilor și, ulterior, într-un adevărat torent de anchete, cea mai bună sportivă a lumii din anul 1976.

Despre Nadia s-a vorbit, în zilele Jocurilor și mai apoi, ca despre o adevărată minune a sportului, despre o tînără care a atins culmile perfecțiunii. De altfel, presa montrealeză a introdus, în limba canadienilor francezi, un termen nou care exprimă și mai mult decît superlativul absolut al frumosului, al preciziei, al grației și gingășiei, mai mult decît perfecțiunea și sublimul: cuvîntul „n a d i e s c!".

Din milioanele de aprecieri și de comentarii făcute la adresa Nadiei, a școlii românești de gimnastică, am ales, pur și simplu la întîmplare, rîndurile următoare, care au apărut în cotidianul „Montreal-Matin":

„...A fost necesar farmecul unei fete pentru a da dimensiuni noi Jocurilor Olimpice. Aceasta a fost tînăra româncă Nadia Comăneci, în vîrstă de 14 ani, care a dat tonul Jocurilor. Acest copil — parcă nu mai mare decît o păpușă — a cucerit inima lumii prin grația sa la aparatele de gimnastică. Ea a scris o nouă pagină de istorie în acest sport cu notele de 10 obținute, atingînd perfecțiunea".

În Forum-ul din Montreal, Nadia Comăneci a cucerit trei medalii de campioană olimpică, una de bronz și o alta de argint, cu echipa reprezentativă a țării (cea mai tînără formație care a participat vreodată la o asemenea competiție, și nu numai la gimnastică! Media sa de virstă: 16 ani și 5 luni!). Cu cele cinci medalii cîștigate, Nadia a obținut cel mai bun bilanț olimpic individual al tuturor sportivilor români care au concurat, de-a lungul anilor, la J.O.

Pentru meritele sale deosebite, prin decret prezidențial, Nadiei Comăneci i-a fost conferit titlul de „Erou al Muncii Socialiste" *și Medalia de aur* „Secera și Ciocanul".

Fruntașilor sportului românesc care au evoluat cu succes la Montreal, antrenorilor și conducătorilor lor le-au fost conferite, prin același decret prezidențial, de asemenea, ordine și medalii ale Republicii Socialiste România. Prețuirea adusă acestora a constituit, în fapt, o nouă și elocventă expresie a aprecierii deosebite pe care conducerea partidului și statului, poporul nostru o acordă acelor care contribuie, printr-un admirabil efort, la dezvoltarea activității sportive și la creșterea prestigiului sportului românesc pe plan internațional, a grijii și răspunderii întregii societăți pentru formarea multilaterală a tinerilor, pentru afirmarea aptitudinilor lor intelectuale, fizice și morale.

33 de debutanți — medaliați olimpici

Cum am mai arătat altă dată, temeinica pregătire a sportivilor noștri, patriotismul fierbinte care i-a animat în dificilele întreceri olimpice și condițiile tot mai bune de activitate pe care societatea noastră socialistă le-a creat sportului, ca și altor domenii de activitate, au făcut ca bilanțul general al participării sportivilor români la Jocurile de la Montreal să fie cel mai bun din istoria participării noastre la J.O. și să situeze România socialistă pe locuri fruntașe în ierarhia sportivă mondială. Este aceasta, tocmai de aceea, cea mai frumoasă poveste a sportului nostru!...

La Montreal, în competițiile desfășurate în cadrul a 11 discipline au luat parte 157 sportivi români. Dintre aceștia, 48 au contribuit la cucerirea celor 27 de medalii olimpice iar 111 și-au adus contribuția la „zestrea" de puncte ale delegației noastre. Cu alte cuvinte, 70,70% dintre concurenții noștri au

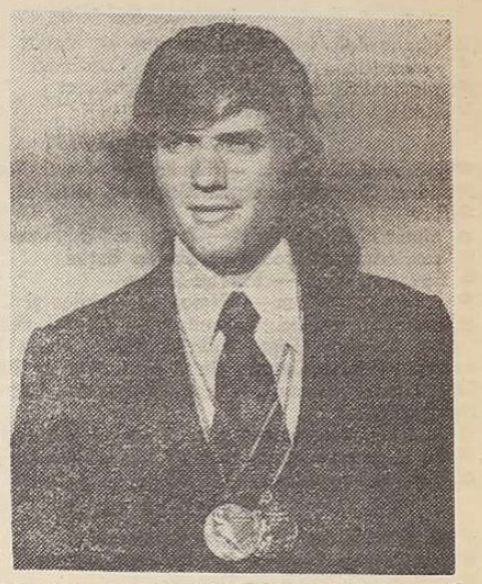

Un demn continuator...

Ca și alți fruntași ai caiacului și canoei din țara noastră, sportivi de ieri și de azi, **Vasile Diba** este un fiu al Deltei, originar din Jurilovca. Ca urmaș al unor generații pentru care lotca a fost ca și o casă, Vasile a deprins de mic multe dintre „secretele" apei, și a învățat că numai prin muncă o poți domina! Este, dacă vreți, și aceasta o explicație a superiorității sale sportive în întrecerea caiaciștilor, de la noi și de aiurea.

A început să practice sportul la Tulcea, în urmă cu patru ani sub îndrumarea lui Igor Lipalit. La 20 de ani a trecut prima oară Atlanticul. A debutat la „mondialele" din Mexic, de unde a venit înapoi cu două medalii de campion al lumii, la caiac simplu 500 m și la „ștafeta" de 4 x 500 m (cu Sciotnic, Erast și Zafiu). După un an, la Belgrad, Vasile a fost din nou laureat la „mondiale", la aceleași probe, dar cu medalii de argint. În toamna lui '75 a concurat în Canada, și a cîștigat concursul preolimpic de la Montreal. Anul acesta, precum se știe, la Olimpiadă, Vasile a obținut două medalii: una de aur și a doua de bronz. Un succes excepțional, care-i demonstrează talentul și pregătirea și care pune din nou în evidență țăria școlii românești de caiac-canoe.

Simion ISMAILCIUC
campion olimpic în 1956

JOCURILE OLIMPICE	1952	1956	1960	1964	1968	1972	1976
Ramuri de sport la care a participat România	13	10	12	13	9	14	11
Probe la care au participat sportivii români	63	35	58	67	63	93	86
Sportivi români participanți la J.O.	129	53	107	147	87	169	157

	1952	1956	1960	1964	1968	1972	1976
ȚĂRI PARTICIPANTE	69	67	84	94	113	122	87
Clasările României:							
• clasament puncte	23	12	10	12	13	12	6
• clasament medalii	23	12	10	12	11	13	5
• clasament medalii aur	23	9	11	14	12	13	9
NUMĂRUL MEDALIILOR CUCERITE DE SPORTIVII ROMÂNI, TOTAL:	4	13	10	12	15	16	27
• medalii aur	1	5	3	2	4	3	4
• medalii argint	1	3	1	4	6	6	9
• medalii bronz	2	5	6	6	5	7	14
NUMĂRUL LOCURILOR IV-VI OBȚINUTE DE SPORTIVII NOȘTRI	7	12	18	18	10	20	25
Numărul total puncte	27,75	92	77	92,5	100,5	115	179,5

Montreal, 33 — adică 68,75% — au fost debutanți la Jocurile Olimpice! *Între aceștia, Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu, dar și caiaciștii și canoiștii Vasile Diba, Serghei Larion — Policarp Malihin și Gheorghe Simionov — Gheorghe Danilov care, împreună, au adus delegației noastre patru medalii. Tînărul Vasile Diba (a împlinit 22 de ani chiar în zilele Jocurilor, la Montreal) este primul dintre caiaciștii noștri laureat cu medalia olimpică de aur, această mare bucurie fiind pînă acum doar a canoiștilor Rotman, Ismailciuc, Dumitru, Patzaichin și Covaliov, campioni olimpici. Diba noul „caiac-amiral" al flotilei noastre a demonstrat calități remarcabile, cîștigînd finala cursei pe 500 m de o manieră clară, fără dubii. O zi mai tîrziu, Vasile s-a clasat al treilea în cursa pe 1000 m, cucerind astfel și o medalie de bronz!*

Succesul olimpic al unui caiacist a fost, cum am arătat, o premieră pentru sportul nostru. Alte premiere asemănătoare ca semnificație: primele medalii cucerite de un atlet (Gheorghe Megelea, „bronz" la aruncarea suliței) *și de un gimnast* (Dan Grecu, și el „bronz", la inele), *ca și medalia pentru locul trei obținută de schiful de 4+1 al vîslașelor aflate, la Montreal, la debutul canotajului feminin în familia sporturilor olimpice.*

S-ar fi putut și mai mult!

Succesele repurtate pe bazele olimpice ale Montrealului, de reprezentanții României socialiste, în condițiile unei aprige concurențe — poate cea mai mare din istoria acestei uriașe competiții — au însemnat îndeplinirea obiectivului principal al mișcării sportive românești, pentru actualul ciclu de patru ani, acela de a se depăși substanțial bilanțurile anterioare înregistrate la Jocurile Olimpice. Faptul că sportivii noștri au cucerit 27 de medalii și au totalizat 179,5 puncte, că din cele 11 discipline la care au concurat, la 10 au „punctat", că — așa cum am arătat — la Montreal majoritatea sportivilor români medaliați au fost tineri, debutanți olimpici etc., atestă, din plin, preocuparea de fond, statornică, existentă în țara noastră față de fenomenul sportiv, oglindește sprijinul substanțial, multilateral, acordat sportului de către partid.

Sportivi români în întreceri olimpice	Clasați pe locurile 1-3	Clasați pe locurile 4-6	Clasați pe locurile 7-10	Clasați peste locul 10	Total participanți
Ciudad de Mexico	23 (26,4%)	13 (14,9%)	22 (25,3%)	29 (33,3%)	87
München	41 (24,2%)	48 (28,4%)	30 (17,7%)	50 (29,5%)	169
Montreal	48 (30,5%)	63 (40,1%)	22 (14,0%)	24 (15,2%)	157

Dar acest bilanț, chiar așa la cotele cele mai ridicate din istoria participării noastre olimpice, apreciem că nu reflectă, totuși, întocmai posibilitățile reale — la ora Montrealului! — ale reprezentanților noștri. Cu mai multă angajare finală, cu multă atenție, dar și cu mai multă obiectivitate din partea unora dintre arbitri, s-ar fi putut ca numărul medaliilor (inclusiv al celor de aur!) și al punctelor sportivilor noștri să fi fost încă și mai mare...

★

Peste puțină vreme, în noaptea sărbătorească a Revelionului, nu puțini vor fi desigur aceia care vor înălța un pahar și pentru succesele sportivilor noștri, în 1976. În această noapte de cumpănă a doi ani, a două... cicluri olimpice, gîndurile tuturor iubitorilor sportului, vor prinde aripi și vor zbura spre Jocurile din 1980, unde dorim ca succesele noastre să fie și mai multe, și mai mari!

Pagină realizată de
Romeo VILARA

Sportul Pag.a 3-a